

Tweegesprek tussen Gert van de Weerd en Henk Schouten

De Profete Ezechiël

Aflevering 27: Ezechiël 34 en 35

Teksten op: www.bijbelverklaring.com en
www.family7.nl/programmas/de-profete-ezechiel

Bijbelvertaling uit: Weerd, De Profete Ezechiël

Inleiding Ezechiël 34 – Slecht leiderschap

Dit wordt *Het evangelie naar de beschrijving van Ezechiël* genoemd. Het kernbegrip is slecht leiderschap.

v1 Ook kwam het woord van Jahweh tot mij, zeggende: v2 Mensenzoon, profeteer tegen de herders van Israël. Profeteer nu! Dan zult u tot hen zeggen - tot die herders -: Zo spreekt de Soeverein Jahweh: Wee u! gij herders van Israël. Zijn zij het niet die zichzelf hoeden?

Ezechiël richt zich tot de herders van Israël; alle twaalf stammen. Zij hebben als leiders gefaald – slechts zichzelf gediend. Allen zijn schuldig. God stelt zo de priesterkaste én het koningshuis onder het oordeel.

v3 U eet de biest en kleedt uzelf met de wol. De beste dieren slacht u. U hoedt de kudde niet.

v4 De zwakken hebt gij niet versterkt, noch genas u de zieke, noch spalkte u wat gebroken was. Ook bracht u de afgedwaalde niet terug, noch spoorde u de verlorene op. Doch u heerste over hen met wreedheid en meedogenloosheid.

Met een kudde als voorbeeld wordt slecht leiderschap in beeld gebracht. Zo wordt de biest weggenomen die nodig is om de lammeren te zogen. Schapen worden geschoren als de winter invalt, dus gaan ze onbeschermd de koude nachten in. De beste dieren worden geslacht. De kudde wordt dus op onverantwoorde wijze uitgebuit. De zwakke en de afgedwaalde duiden op Juda; dat is de zieke die God verlaten heeft. De verlorene typeert de tien stammen. Zij zijn verdwenen en moeten opgespoord worden (spoorde op).

v5 Zo raakten zij verstrooid, omdat er een herder ontbrak. Toen werden zij tot voedsel voor al de wilde dieren van het veld - terwijl zij verstrooid waren.

v6 Mijn schapen dwaalden rond over elke berg en iedere hoge heuvel. Ja over het ganse oppervlak van de aarde was mijn kudde verstrooid. En niemand deed naspeuring. En niemand zocht hen op.

De wilde dieren zijn niet alleen Assyrië, Babylon en later Rome. De ergste roofdieren kwamen uit het zogenaamde christelijke westen. Dat was de christelijke kerk die door de eeuwen heen de Joden gruwelijk liet vervolgen. Dat leidde uiteindelijk tot de Holocaust. Twee kernwoorden: naspeuring (dat duidt op Israël) en zocht op (Juda): twee identiteiten. De tien stammen zijn verdwenen, maar zij zijn onmisbaar onderdeel van Gods volk. Zonder hen kunnen de profetieën over het Messiaanse Rijk niet vervuld worden. Daarom moeten ze opgespoord (naspeuring) worden. Daarin faalden de leiders van Juda. Er is echter nog een type leider die deze taak had moeten oppakken. Dat zijn de leiders van de christelijke kerk.

Zij waren immers als wilde loot op Israël geënt? Maar ook zij faalden in deze goddelijke opdracht.

De Joden behielden hun identiteit door de eeuwen heen. Zij zijn dan ook gemakkelijk te vinden. Toch bekommerde zich niemand om hun lot (zocht hen op). Heden is dat veranderd. Sinds 1948 is er weer een staat Israël en wordt Gods volk door haar regering opgeroepen om terug te keren. Op dat punt vervullen de 'leiders van Israël', een heilige opdracht van God.

v7 Daarom, gij herders, hoor nu het woord van Jahweh!

v8 Zo waar Ik leef, spreekt de Soeverein Jahweh: Voorwaar - om die reden-; Omdat mijn kudde tot prooi geworden is; En mijn kudde tot voedsel werd voor al de wilde dieren van het veld; Omdat er geen herder was; Omdat mijn herders geen naspeuring deden naar mijn kudde, maar zij (die mijn herders waren) zichzelf hoeden en mijn kudde niet hoeden;

v9 Daarom, gij herders, hoor nu het woord van Jahweh.

v10 Zo spreekt de Soeverein Jahweh: Zie toch: Ik ben tegen de herders en Ik zal voor mijn kudde verantwoording eisen uit hun hand. Dan zal Ik hen het beheer van de kudde afnemen. Zo zullen de herders niet langer zichzelf kunnen hoeden en (aldus) zal Ik mijn schapen redden uit hun mond en zij zullen hen niet langer tot voedsel zijn.

De leiders wordt de zeggenschap over de kudde afgenomen. Dat is een direct gevolg van het verbreken van het Sinaïtische verbond dat met het vertrek van de Sjechina van Jahweh (Heerlijkheid des HEREN) werd ingeluid. Daarmee werd de periode van 'na de ballingschap' ingeluid. Deze werd tot op heden nooit beëindigd. Weliswaar keerde een deel van de joden terug naar Kanaän, echter men slaagde er nooit in het Davidische koninkrijk te herstellen. Die kans is er wel geweest, namelijk toen Jezus Christus op aarde verscheen. Hij werd echter verworpen en daarmee glipte deze kans op herstel uit hun handen.

v11 Want alzo spreekt de Soeverein Jahweh: Zie toch! Ik, inderdaad, Ík zal naspeuring doen naar mijn kudde en Ík zal naar hen omzien.

Vers 11 luidt een nieuwe tijdperk in. Er worden geen nieuwe leiders aangesteld, want niemand bleek geschikt te zijn. Bij gebrek aan kandidaten neemt God zelf het initiatief, vandaar woorden Ik, inderdaad, Ík zal naspeuring doen (naar Israël) en Ík zal naar hen omzien (= Juda). Er wordt niet gezegd wanneer God daarmee begint. Maar dat is niet moeilijk te raden. Ruim honderd jaar geleden werd de zionistische beweging opgericht. Dat was de aanzet die tot de vestiging van de staat Israël leidde, in 1948. Van die tijd af doen de leiders van Israël naspeuring en is er tenminste één land in de wereld die zich om de Joden én Israëlieten bekommert, maar dat is slechts de inleiding. God zal het zelf doen; Jeremia 16:15b-18 (NBG) getuigt: Ja, Ik zal hen terugbrengen in het land dat ik aan hun vaders gegeven had. Zie, Ik ontbied vele vissers (inzicht in de Schriften, propaganda van Israël), luidt het woord des HEREN, die hen zullen opvissen, en daarna zal Ik vele jagers ontbieden (antisemitisme, vervolging), die hen zullen opjagen van elke berg en elke heuvel, en uit de rotskloven; Wij zitten midden in de periode waarin dit plaatsvindt. Dat is een sterke aanwijzing dat we de Eindtijd naderen. Over de periode waarin God ingrijpt spreekt vers 12.

v12 Zoals een herder omziet naar zijn kudde als hij overdag tussen zijn kudde vertoeft, zo zal Ik onder de verstrooiden mijn schapen zoeken en Ik zal hen redden uit elke plaats waarheen zij verstrooid waren; Op de dag van wolken en dikke duisternis.

Schapen dwalen slechts incidenteel af. Echter, indien een roofdier de kudde aanvalt vluchten ze alle kanten op en worden ze verstrooid. Een goede herder zou het roofdier doden en zijn schapen gaan zoeken. De slechte herders deden dat niet en doen dat nog steeds niet. Zo ziet deze profetie ook op het heden, want wie bekommert zich nog om Gods volk? Aan die periode komt echter een einde op de dag van wolken en dikke duisternis. Maar dat is profetie die pas in de Eindtijd tot vervulling zal komen.

v13 En zal Ik hen uit de naties te voorschijn brengen. Ook zal Ik hen vergaderen uit de landen. Dan zal Ik hen hun (eigen) land doen binnengaan en Ik zal hen hoeden op de bergen van Israël, in de diepe dalen, alsmede in alle nederzettingen van het land.

Als dan die dag v12 aangebroken is, zal God de Joden vergaderen uit alle landen van de wereld. En de verlorenen, het tienstammenrijk, zal Hij uit de naties te voorschijn brengen. Niet alle Israëlieten zullen het heilige land mogen binnengaan. Dat is bestemd voor hen die geloven. Micha 5:6 (grondtekst): En het overblijfsel van Jakob zal als dauw van de Here zijn te midden van vele volkeren. Als de regens op het gras, dat niet wacht op enig mens of aarzelt voor mensenkinderen. En dan breekt het Messiaanse Rijk aan. In dat tijdperk zal Gods volk bijzonder gezegend worden en de andere volken tot zegen strekken.

v14 Ik zal hen hoeden in een goede weide en op de bergen en hoogten van Israël zullen hun grazige landerijen wezen. Daar zullen zij neerliggen in een goed en weelderig land, en in een rijke weide zullen zij zich voeden, op de bergen van Israël.

Kanaän, zal paradijselijk worden en God zelf zal die wonderlijke omkeer bewerken. Opvallend is de woordspeling: op de bergen en hoogten. Die wijst gewoonlijk op de afgodendienst die daar plaatsvond. Dat is dan verleden tijd. Zelfs de vroegere centra van goddeloosheid zullen tot grazige landerijen worden.

v15 Ik, ja Ík zal mijn schapen hoeden en Ik, ja Ík zal hen doen neerliggen, spreekt de Soeverein Jahweh.

v16 De verlorene zal Ik opsporen en verstrooide zal Ik terugbrengen. En voor degene die gebroken is zal ik een spalk leggen en de zwakke zal Ik sterken. Maar het glanzende (schaap) en de sterke zal Ik vernietigen. Ik zal hen hoeden in gerechtigheid.

Vers 16 spreekt van lijdende schapen (gebroke, zwakke) en glanzende schaap – zij die rijk en machtig (sterk) zijn geworden. Zij hebben zich ten koste van eigen volk verrijkt en collaboreren met de vijand. Zij komen in het gericht (hoeden in gerechtigheid). Ook hier twee identiteiten: De verlorene (het verdwenen Israël) zal Ik opsporen. De zwakke (Juda, de Joden) zal Ik sterken (Zie: Zacharia 10:12).

Vers 16 bevat bekende woorden die we terugvinden in Mattheüs 10:6, 15:24 en 25:31-46, Lucas 15:3-7 en 19:10, Johannes 10:1-16. Jezus verwijst zo naar Ezechiël, want die is Gods theoloog is van 'na de ballingschap'. Als 'wachter Israëls' kijkt hij uit naar het nieuwe verbond en de komst van de Messias.

v17 Wat u betreft, mijn kudde, zo spreekt de Soeverein Jahweh: Zie op Mij! Die rechtspreken zal tussen het ene en het andere schaap, tussen de rammen en tussen de bokken.

Met dit vers keert de profetie zich tegen de vette (glanzende, vers 15) en sterke (gewelddadige) schapen, dus de weldoorvoede profiteurs, alsmede de rammen en de bokken, waarmee de slechte leiders bedoeld worden. Over hen valt dan het oordeel. Jeremia 30:23 profeteert erover.

v18 Is het niet genoeg voor u: - Dat u zich voedt op de beste weide? Moet u het overige van uw weide dan met uw voeten vertrappen? - Dat u helder water drinkt? Moet u het resterende (water) dan ook nog met uw voeten vertroebelen?

v19 Zo moet mijn kudde zich voeden op wat vertrapt is met uw voeten en moeten zij drinken wat vertroebeld is door uw voeten.

De slechte leiders v17 hebben zich tegoed gedaan aan het beste van de weide. Dat ziet niet alleen op het verleden; ook op het heden en de toekomst. De kudde is Gods volk. Hun gerechte plaats wordt hen door de wereld onthouden. Echter, de Joden zelf zijn ook schuldig, omdat zij niet in Gods wegen wandelen.

v20 Daarom, zo spreekt de Soeverein Jahweh tot hen: Zie Mij aan! Ik, inderdaad Ik zal richten tussen het vette en het magere schaap.

v21 Omdat u al de zwakken met uw flank en schouder verdringt en met uw horens wegstoot, totdat u hen maar buiten gedreven hebt;

v22 zo zal Ik mijn kudde redden en zij zullen niet langer tot buit dienen. Dan zal Ik richten tussen het ene en het andere schaap.

De tekst spreekt over het recht van de sterkste, waardoor de zwakke het onderspit delft. Dat was het lot van Joden de eeuwen door. Zo werden zij buiten de gemeenschap gedreven en vervielen tot paria's. De verdrukkers wordt het oordeel aangezegd. De zwakke wordt sterk, de sterke onderwerp van Gods toorn.

v23 En Ik zal een eenhoofdig herderschap over hen vestigen. Dan zal Hij hen hoeden: David, mijn dienaar. Hij, ja Hij zal hen hoeden en Hij, ja, Hij zal voor hen gelijk een (goede) herder zijn.

v24 Dan zal Ik, Jahweh, hen tot een God zijn en mijn dienaar David de vorst in hun midden. Ik, Jahweh, heb het gesproken.

Als God ingrijpt komt er een nieuwe leider: David, mijn dienaar. Dat is niet David maar zijn nakomeling, Jezus Christus. Dat bevestigt Johannes 10:11 – Ik ben de goede herder. Ezechiël spreekt van eenhoofdig herderschap. Dat is nieuw. Het oude koninkrijk Israël werd geregeerd door een koning én een hoge- priester. In Jezus Christus wordt beide ambten samengevoegd. Zacharia 6:13 spreekt daarvan (Vertaling Van de Weerd): Maar Hij: Hij (Jezus Christus) zal de tempel des Heren bouwen en tevens met majesteit bekleed worden, want Hij zal bezit nemen van zijn troon en daarop heersen. Ook zal Hij priester zijn op zijn troon en tussen die twee bedieningen zal harmonie bestaan.

v25 En Ik zal met hen een vredesverbond sluiten en het land ontdoen van verscheurende dieren. Opdat zij veilig in de woestijn zouden kunnen wonen, of slapen in de wouden.

Over dit verbond spreekt Ezechiël 16:60, 37:15-28 en Jeremia 31:31-34. Ezechiël spreekt van een veilig en buitengewoon vruchtbaar land – de woestijnen zullen bloeien (Jesaja 41:18-20).

v26 Dan zal ik zowel hen, als de omgeving van mijn heuvel, zegenen. Voorts zal Ik in het regenseizoen overvloedige regens doen neerdalen. Het zullen zegenrijke, overvloedige regens zijn.

v27 Dan zal elke boom van het veld zijn vruchten opbrengen, de aarde zal haar oogst geven en het zal veilig zijn in het land. En zij zullen weten dat Ik Jahweh ben, als ik de grendels van hun juk verbreek en Ik hen red uit de hand van degenen die hen hebben geknecht.

v28 Ook zullen zij de naties niet langer tot buit zijn, noch zal enig wild dier in het land hen nog verslinden. En zij zullen in veiligheid wonen en niemand zal hen nog angst aanjagen.

v29 Ja, Ik zal hen een land verschaffen dat vermaard is om zijn oogst. Voorts zullen zij in dit land niet langer slachtoffer van hongersnood zijn, noch zullen zij langer de minachting der naties dragen.

v30 Dan zullen zij weten dat Ik, Jahweh, hun God, met hen is en zij mijn volk zijn, het huis van Israël; Zo spreekt de Soeverein Jahweh.

Mijn heuvel is de berg Sion waar de Messiaanse tempel zal verrijzen; een heilig gebied (Ezechiël 40-48). Het Messiaanse Rijk zal uitbundige vruchtbaarheid brengen v30. Daarover spreekt Ezechiël 47. Er zullen zegenrijke, overvloedige regens vallen. Zelfs de dierenwereld zal in de sjalom delen (Jesaja 11:6-9).

Zo zal het volk Israël bevrijd worden van vervolging en doem – van de grendels van hun juk v27 en de belangrijkste natie op de aarde worden. Niemand zal dan nog een lid van Gods volk minachten. En al die zegeningen komen uit Gods hand v30 (Jesaja 12:5 en 6).

v31 Wat u betreft, mijn schapen, die de schapen van Mijn weide zijt: Gij zijt Adam en Ik ben uw God, zo spreekt de Soeverein Jahweh.

Op basis van deze tekst wordt in rabbijnse literatuur de conclusie getrokken, dat Israël Adam is. Dat wil zeggen: de door God uitverkoren vertegenwoordiger uit de volkeren op aarde. Die doelstelling is nooit gehaald. In de praktijk bleef die status beperkt tot hen die God getrouw dienen. Pas in het Messiaanse Rijk wordt Israël echt Adam. Er staat 'ādām u. Dat is: gij zijt Adam, in de zin: ware vertegenwoordiger. Dat zet Israël neer als het succesvolle eindstadium van ādām. Dat is het gezuiverde Israël; het ware Israël.

Ezechiël 35

v1 Toen kwam het woord van Jahweh tot mij, zeggende:

v2 Mensenzoon, stel uw gelaat nu tegen het gebergte van Seir en profeteer er tegen.

v3 Dan zult u daartegen zeggen: Zo spreekt de Soeverein Jahweh: Zie Ík ben tegen u, berg van Seir. Voorts zal Ik mijn hand tegen u uitstrekken en u tot een verlaten woestenij maken.

v4 Uw steden zal Ik tot een bouwval maken en u zult tot een woestenij vervallen. Dan zult u weten dat Ik Jahweh ben.

v5 Omdat u zich van oudsher vijandig toonde en de zonen van Israël overleverde aan de scherpte van het zwaard ten tijde van hun rampspoed, toen de bestraffing tot een climax kwam;

v6 *Daarom, zo waar Ik leef, spreekt de Soeverein Jahweh: Voorwaar Ik zal u aan bloedvergieten overgeven, ja het bloedvergieten zal u achtervolgen. Omdat u het bloedvergieten niet hebt geschuwd, zal het bloedvergieten u achtervolgen.*

v7 *Dan Ik zal de berg Seir tot een desolate woestenij maken en een ieder die gaat of komt zal ervan af gesneden worden.*

v8 *Ook zal ik (Edoms) bergen vullen met hen die gedood worden. Uw heuvels en uw dalen en al u ravijnen; zij die gedood worden door het zwaard zullen dáár vallen.*

v9 *Ik zal u voor altijd tot een woestenij maken en uw steden zullen niet meer bewoond worden. Dan zult u weten dat Ik Jahweh ben.*

v10 *Omdat u zegt: Die twee volken en die twee landen zullen van mij zijn en wij zullen daarover beschikken - ofschoon Jahweh daar verbleef -;*

v11 *Daarom, zo waar Ik leef, spreekt de Soeverein Jahweh: Zo zal Ik in overeenstemming met uw woede en uw jaloersheid - die u toonde in uw haat tegen hen - u behandelen. En Ik zal Mijzelf onder hen bekend maken, als het moment aanbreekt dat Ik u richten zal.*

v12 *Ik hoorde al uw beledigingen die u sprak tegen de bergen van Israël, zeggende: Zij zijn verwoest, zij zijn ons tot voedsel gegeven.*

v13 *En u gedroeg zich hoogdravend tegen Mij. Uw woordenvloed tegen Mij stapelde zich op en Ik, ja Ik hoorde die.*

v14 *Zo spreekt de Soeverein Jahweh: Terwijl geheel de aarde zich zal verheugen zal Ik u tot een woestenij maken.*

v15 *- Vanwege uw leedvermaak over het erfdeel van het huis van Israël, op het moment toen het verwoest werd - Aldus zal Ik doen aan u: u zult verwoest worden, berg van Seir, en geheel Edom, een ieder daarvan. Dan zullen zij weten dat Ik Jahweh ben.*

De bergen van Seir vinden we ten zuiden van de Dode Zee. Het is onderdeel van het oorspronkelijke rijk Edom en valt binnen de grenzen van het toekomstige Messiaanse Rijk (Ezechiël 47:15-20). Nu zou je mogen verwachten dat Seir zal delen in de zegeningen van het Messiaanse Rijk, maar dat blijkt niet het geval. Het land blijft een woestenij v9 en van mensen verlaten.

De stamvader van Edom is Esau, de broer van Jakob. De onenigheid over het eerstgeboorterecht leidde tot blijvende vijandschap tussen beide broers en hun nakomelingen (Genesis 27) en dat vormt tevens de sleutel tot de verklaring. De profetie richt zich tot de bergen van Seir (har-śē'ir) en de bergen van Israël (hārê yisrā'ēl). Dat zijn synoniemen van de hoge plaatsen (Ezechiël 36:2) waar men de afgoden diende. Zo typeert de uitdrukking de bergen van Israël de berg Sion, waar God troont, terwijl de bergen van Seir voor de antigoddelijke machten staan, ten diepste dus Satan. Deze symboliek dienen we nadrukkelijk mee te wegen. De naam Seir dient dus, mede in het licht van Jesaja 34:5 en 63:1-4, als archetype voor de vijanden van Israël. Daarom spreekt Ezechiël van Seir en niet van Edom! Dat zijn geen volken die incidenteel Israël belagen. Hun kenmerk is dat hij zich van oudsher vijandig toonde v5. Het is dus dé vijand van alle tijden die zich bezighoudt met het nemen van wraak (Ezechiël 25:12). In die rol past niet alleen Esau, maar Satan zelf en alle belangrijke machten die hij inzet om Gods volk te belagen.

Met deze laatste constatering is de plaats van deze profetie - tussen de heilsbeloften in - verklaard. Er wordt hier, generaliserend, gesproken over al de vijanden die de komst van de Messias (Jezus Christus) en het Messiaanse Rijk in de weg staan. Het is dus niet verwonderlijk dat in veel rabbinale commentaren Rome genoemd wordt als het Edom van de tegenwoordige tijd. Dat betreft niet alleen het Romeinse Rijk, dat in de oudheid Gods volk grote schade toebracht. Evenzeer geldt dat de erfgenaam van de Romeinen. Dat is het instituut van de Rooms Katholieke Kerk, waar Rome het hart van is. Het is zeer waarschijnlijk dat daaruit het rijk van de Antichrist zal ontstaan.

Dit is een uittreksel. Voor een veel uitgebreider bespreking verwijzen we naar: De Profeet Ezechiël 1 door G.A. van de Weerd. Copyright: Gert A. van de Weerd; PMI Boeken BV.